

Ei vorbesc graiul *czadecki*, apropiat cel mai mult de tipul *Oszczadnice* (M. Małecki, *op. cit.*, p. 80).

De graiul din Bulai se ocupă articolul *Graiul și folclorul polonez din Bulai, reg. Suceava*, de I. C. Chițimia și E. Deboveanu, în Rsl, VII, 1963, p.159—186. Scris pe baza unui material cules de autori în anul 1960, articolul cuprinde informații de natură istorică, lingvistică și folclorică. Recent, I. C. Chițimia a prezentat câteva particularități ale aceluiași grai, sub titlul *Niektóre cechy mowy Polaków we wsi Bulai pod Suczawą (na Moldawii)*, în „Studia z filologii polskiej i słowiańskiej”, t. V, Varșovia, 1965, p. 254—259.

Caracteristicile lingvistice principale ale tuturor graiurilor polone din regiunea Suceava sînt prezentate în articolul Elenei Deboveanu și Stanisław Gogolewski *Przegląd gwar polskich na terenie Rumunii*, în „Język Polski”, XLVI (1966), nr. 2, p. 112—132 și nr. 3, p. 214—217.

Dintre studiile dialectologice cu caracter general, care cuprind referiri și la graiurile polone de la noi menționăm articolul lui Emil Vrabie *Privire asupra localităților cu graiuri slave din Republica Populară Română*, în Rsl., VII, 1963, p. 75—85, unde sînt enumerate localitățile în care se pot efectua cercetări de dialectologie polonă: Soloneț-Maidan, Poiana Micului, Pleșa, Părteștii-de-Sus (raionul Gura-Humorului), Vicșani (raionul Siret), Moara, Bulai, Bosanci, Teodorești, Mihoveni, Buninți (raionul Suceava), Putna (raionul Rădăuți), Moldovița (raionul Cîmpulung). Aceste informații se bazează pe datele statistice oficiale ale Recensămîntului populației din 21 ianuarie 1956. În cercetările noastre pe teren din anii 1963 și 1964 am constatat însă că nu în toate aceste localități s-a păstrat limba polonă. Am găsit, în schimb, un număr de aproximativ 30 de familii care vorbesc polona în comuna Păltinoasa, neamintită, după cite se pare, pînă acum.

Datele referitoare la stabilirea polonilor în satele de care ne ocupăm le-am cules din studiile menționate aici. Pentru restul localităților am folosit documentele din arhivele sfaturilor populare locale și relatările unor informatori în vîrstă.

În lucrarea *Das Ansiedlungswesen in der Bukowina seit der Besitzergreifung durch Österreich*, Innsbruck, 1902, R. F. Kaindl, vorbind în general despre coloniștii polonezi din Bucovina, arată că aceștia erau funcționari, intelectuali, meseriași și soldați (p. 155—157). Despre populația rurală nu spune nimic. În schimb, în lucrarea sa găsim un capitol consacrat „coloniștilor slovaci” (p. 279—307), care au venit în partea de nord a Bucovinei așezîndu-se în localitățile: Tereplești, Hliboca, Tereșeni și în suburbiile Cernăuților — Caliceanca și Cloconica. Ulterior, la cererea coloniștilor, oficialitățile le-au permis crearea de colonii compacte, la Solonețul Nou (1834), Pleș (1835) și Poiana Micului (1838). Despre soarta ulterioară a acestor „slovaci” autorul scrie: „Ca urmare a procesului treptat de desnaționalizare a slovaciilor de către preoții și învățătorii polonezi, ei sînt considerați, în recensămintele ulterioare, polonezi”¹ (p. 306). Nu se arată însă nicăieri motivul pentru

¹ Vezi și Ion I. Nistor, *Cehoslovacii și românii*, în „Codrul Cosminului” VI, 1929—1930: „... coloniștii slovaci din Solonețul Nou, Pleșa și Poiana Micului rezistă numai cu greu procesului de desnaționalizare în folosul polonilor prin școală și biserică” (p. 302).